

บทที่ 4

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์กับวิธีสอนตามคู่มือครู ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยและอภิปรายผลดังนี้

4.1 ลักษณะของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

4.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

4.3 ความคิดของนักเรียนเกี่ยวกับการสอนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์

4.4 อภิปรายผลการวิจัย

4.1 ลักษณะของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

นักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีลักษณะดังนี้ มีจำนวน 30 คน เท่ากันทั้งสองกลุ่ม จากการทดสอบความแปรปรวนของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2537 ของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่าไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดังแสดงในตารางที่ 9 ภาคผนวก ข. หน้า 99)

4.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ บทที่ 20, 21 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังนี้

4.2.1 การทดสอบก่อนเรียน (Pretest)

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน ระหว่าง
กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t-value
กลุ่มทดลอง	30	11.333	15.888	0.28
กลุ่มควบคุม	30	11.333	18.173	

จากตารางที่ 2 แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือเมื่อเริ่มทำการทดลองทั้งสองกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

4.2.2 การทดสอบหลังเรียน (Posttest)

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ระหว่าง
กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t-value
กลุ่มทดลอง	30	26.403	4.661	6.72*
กลุ่มควบคุม	30	21.366	12.173	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 แสดงว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แตกต่างกับกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

4.3 ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการสอน โดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์

นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ มีความคิดเห็นต่อวิธีสอนที่ได้รับในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยขอนำเสนอเฉพาะที่เป็นคะแนนเฉลี่ยแต่ละกรอบแนวคิดของแบบสอบถาม สำหรับรายละเอียดแสดงในตารางที่ 12 ภาคผนวก ข. หน้า 103

นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ มีความคิดเห็นต่อวิธีสอนที่ได้รับในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเรียนการสอน โดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์

กรอบแนวคิด	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลความ
1. บทบาทของครูในการสอน โดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์	2.88	0.32	เห็นด้วย
2. บทบาทของนักเรียนในการเรียน โดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์	2.83	0.30	เห็นด้วย
3. กิจกรรมการเรียนการสอน	2.83	0.40	เห็นด้วย
- ขั้นนำ	2.83	0.35	เห็นด้วย
- ขั้นกิจกรรม	2.83	0.45	เห็นด้วย
- ขั้นวิเคราะห์และอภิปราย	2.79	0.53	เห็นด้วย
- ขั้นสรุปและประยุกต์ใช้	2.91	0.26	เห็นด้วย
- ขั้นวัดผล	2.78	0.47	เห็นด้วย
4. สื่อการเรียนการสอน	2.90	0.28	เห็นด้วย
รวม	2.84	0.36	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ มีความคิดเห็นว่า บทบาทของครู บทบาทของนักเรียน กิจกรรม และสื่อการเรียนการสอนที่ใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ช่วยในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดี โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.78 - 2.91

4.4 อภิปรายผลการวิจัย

4.4.1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บทที่ 20, 21 ระหว่างการสอนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ แตกต่างกับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ ช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แตกต่างกับการสอนตามคู่มือครูจริง นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนตามคู่มือครู ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชุมศรี เรช (2534) พบว่า คะแนนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสูงกว่าคะแนนนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนตามคู่มือครู และงานวิจัยของอารีวรรณ เอี่ยมสะอาด (2537) ซึ่งได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนตามปกติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเรียนการสอน โดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ทำให้เกิดการเรียนรู้ในหลายสถานะ คือแทนที่นักเรียนจะได้เรียนรู้จากครูคนเดียว นักเรียนยังได้เรียนรู้จากแหล่งอื่น ๆ ด้วย เช่น จากกิจกรรม จากเพื่อนด้วยกัน หรือจากอุปกรณ์การสอนที่นำมาใช้ในชั้นเรียน (Lex, 1973) อีกประการหนึ่ง การแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยยังก่อให้เกิดการแข่งขันกันในแต่ละกลุ่ม ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Priellipp, 1976)

จากงานวิจัยของ พัชรีย์ เอี่ยมทัศน์ (2519), มณฑา ธงอินเนตร (2521), กมลทิพย์ กลสิทธิ์ (2523) เกี่ยวกับการใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ในการสอนวิชาต่าง ๆ ในระดับประถมศึกษา ล้วนให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกับการสอนตามคู่มือครู เช่นเดียวกัน

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาถึงคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนและหลังเรียนของทั้งสองกลุ่ม พบว่าคะแนนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับอ่อนและปานกลางสามารถพัฒนาขึ้นมาอยู่ในระดับดี ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับดี ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนไม่แตกต่างกัน

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยยังพบว่าการสอนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ช่วยให้นักเรียนที่เรียน

ในระดับอ่อนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนมากยิ่งขึ้นเพราะการฝึกทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ภายในกลุ่มย่อยนั้นจะมีเพื่อนคอยช่วยเหลือและกระตุ้นให้นักเรียนพยายามใช้ทักษะทางภาษามากขึ้น ถึงแม้บางครั้งจะผิดพลาดบ้างนักเรียนก็ไม่รู้สึกอาย กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์จึงช่วยลดความประหม่าในการใช้ภาษาของนักเรียน ซึ่งแตกต่างกับนักเรียนที่เรียนตามแผนคู่มือครูจะค่อนข้างขาดความมั่นใจในการฝึก นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนในกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์มีทักษะในการทำงานกลุ่ม กล่าวคือสามารถวางแผนและทำงานได้อย่างมีขั้นตอน กล้าแสดงความคิดเห็นและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น โดยพฤติกรรมเหล่านี้จะพบอย่างชัดเจน เมื่อสอนไปแล้วประมาณ 10 ชั่วโมง ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูจะพบพฤติกรรมเหล่านี้บ้างในบางคน แต่ไม่ชัดเจน

4.4.2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อวิธีสอนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์

จากการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนในกลุ่มทดลองที่สอนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ พบว่านักเรียนเห็นด้วยว่าการสอนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ช่วยให้การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนดีขึ้น คือมีคะแนนความคิดเห็นเฉลี่ยในระดับ 2.84 สอดคล้องกับงานวิจัยของ Jonhson, R.T และ Jonhson, D.W. (1981) พบว่า การจัดนักเรียนเป็นกลุ่มสามารถทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในด้านการเรียนได้สูงกว่ากลุ่มที่เรียนตามปกติและมีทัศนคติต่อการเรียนที่ดีขึ้น ด้วยตัวผู้เรียนเองมีการยอมรับซึ่งกันและกัน และจากงานวิจัยของ สมบัติ เอี่ยมพาณิชย์กุล (2535) พบว่าการจัดนักเรียนเรียนเป็นกลุ่มให้ผลดีเมื่อนักเรียนมีความสัมพันธ์คุ้นเคยเกิดความไว้วางใจและเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียน มีความร่วมมือกันในการทำงาน การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างเรียบร้อย และจากการสังเกตของผู้วิจัย พบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้น ตั้งใจและสนใจการเรียนเป็นอย่างดี ตื่นเต้นกับการเข้ากลุ่มมาก สนใจใคร่รู้ว่าวันนี้จะได้เข้ากลุ่มกับเพื่อนคนใด ชั่วโมงนี้จะได้แข่งขันเกมอะไรบ้าง กลุ่มไหนจะได้คะแนนมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ Lex (1973), สมลักษณ์ ศรีธงชัย (2530) และ อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด (2537) ที่พบว่า การสอนกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ทำให้ผู้เรียนสนุกในการเรียนมีความรักใคร่ยอมรับนับถือกัน มีความสบายใจ เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในงานที่ทำ มีความสนใจที่จะทำงานช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม มีความห่วงใยในการค้นหาคำตอบเพราะต้องช่วยกลุ่มทำงานให้สำเร็จรวมทั้งมีการแข่งขันกับกลุ่มอื่นเป็นการฝึกให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ นอกจากนี้เพื่อนในกลุ่มจะอธิบายให้นักเรียนที่เรียนอ่อนเข้าใจในเนื้อหา ทำให้มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ